

Yrkir í kistu

Undirhald fyrri akademikarar, hugsaði eg, tá eg sá sjónleikin »Fra regnorme-nens liv«.

Tá tú sært slíkan sjón-leik við innihaldi, sum ikki sigur tær so nógv, minnst tú longur tað stóra uppliv-ils, professionellur sjón-leikur altíð er.

Nakað tað sama hugsaði eg, tá eg kom úr Sjónleik-arsinum hóskvöldið.

Sjálvandi: tað er ymiskt, hvat fólk fáa burtur úr hesi søgu um eina forkelaða yvir-stættarkvinnu í Amerika fyrri hundrað árum síðani.

Lat meg siga fyrri meg: tað mest spennandi og viðkomandi var henda syrgiliga myndin, eitt sindur kámarí nú í 1983, men ikki burtur tó.

Myndin av kvinnuni, sum ikki eigur sjálvsálit, íki torir.

Emily Dickenson hevur verið ein gløgg kvinna. Ongin ivi um tað.

Hennara raffineraði humor er eitt dømi um tað. At hon avnokaði religi-ónina eitt annað.

Yrkingar hennara hava ikki verið verri enn yrk-ingarnar hjá Walt Whitman, sum fekk sínar gívnar út. Hann var mannfolk.

Emily Dickenson fekk bara sjei yrkingar á prent. Undir dulnevni. Allar hinar, 1775!, goymdi hon í kistuni í stovuni. Saman við evnum sínum. Symbolikkurin er tyði-ligur: hetta er líkkista. Sjálv gongur Emily sum livandi lík í stovuni.

Í fleiri ár biðar hon eftir

svari frá útgevaranum, hon hevur sent yrkingar. Og dómurin kemur: hann er ikki nøgdur.

Hon byrgir seg inni. Yrkir og yrkir í kistuna. Jú viðurkenning fær hon, ikki sum yrkjari. Men fyrri at duga væl at baka!

Tíbetur kemur tað kvinnustriðspolitiska (finni onki frægari orð) væl fram í leikinum. Tí hetta kann brúkast til nakað. Um høvundin, William Luce, hevur ætlað tað so, veit eg ikki. Hann hevur skrivað leikin eftir brøv-um hjá Emily Dickenson. Hevur kunnað valt og vrakað.

Uttan hóvasták

Lene Vasegaard er einsamøll á pallinum í næstan hálvanannan tíma. Uttan hóvasták sigur hon søguna hjá hesi kvinnu, sum so liðandi missir sambandið við lívið. Lívið, sum hon finnur m.a. í soninum hjá beiggja hennara. Hann doyir átta ára gamal.

Lene Vasegaard spælir væl. Tú fært alt tað við, sum hon sigur.

Men uppsetingin sum heild tykist rættiliga monoton. Tað er næstan bara orðið, sum fangar. Eitt reytt sjál til dómis hevði gjørt undirverkir, hugsar tú. Men so hugsar tú eisini: Hetta eigur at vera so.

Lene Vasegaard er við sminku gjørd rættiliga óhugnalig. Annars er óhugnin í leikinum fjaldur millum orðini.

Beinanvegin virkar leik-

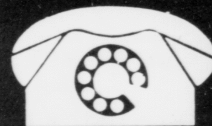
urin ikki óhugnaligur. Men hann er tað. Kúgan, eisini sjálvsjúgan, er óhugnalig.

Høgni Djurhuus

»Vakrasta gentan í Am-herst« er meira fyrri oyruni enn eyguni.

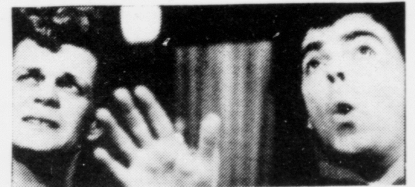
Lene Vasegaard klárar væl at geva áhoyranum ta fráliku umsetingina hjá Elsu Gress

Tit ringja — vit skriva

Ringið telefon

11820

Úr norskar sjónvarpsending. Skula vit siggja hana við donskum teksti ella ikki?

Skeivt bara at fara til D. R.

Vit eiga at hava samstarv við øll Norðurlond og ikki bara við Danmarks Radio, nú vit fyrireika almenna sjónvarpið.

Íslenskar, svenskar og norskar sjónvarps-endingar skula ikki hava danskan tekst í føroyska sjónvarpinum.

Hetta eru sjónarmið, sum hava verið frammí á fundum hjá Norrøna felagnum. Nevndin hevur tikið henda áhuga fyrri sjón-varpinum til eftirtektar og hevur boðið sjón-varpsstjóranum Jógvani Asbjørn Skaale at greiða frá føroykskjónvarpi í norðurlenskum samanhangi á limafundi 16. novem-ber.

Átta fundir

Norrøna felagið hevur lagt skrána fyrri vet-urin. Átta limafundir verða. Tann fyrsti var mikukvöldið, har Sjørður Poulsen greiddi frá bjargarøkt í Skúvoy og visti myndir haðani.

Norrøna felagið fer at halda fram við at menna føroyska-íslenska samstarvið. Hetta er eisini einið á næsta fundinum, sum verður 26. október. Tá greiðir Tummas Arabo frá arbeiði sínum við Vestnorden projekt-inum.

Tá verður greitt frá skeiðinum í Íslandi fyrri føroyskar lærarar í summar. 16 lærarar luttóku og vóru væl nøgdir við skeiðið, sum var 2.—13. august.

Nú er so ætlanin, at íslenskir lærarar skula koma til Føroya næsta summar.

Løgtingið gav stuðul til skeiðið í Íslandi og Norrøna felagið fer at søkja um stuðul fyrri skeiðið her næsta ár.

Norrøna felagið hevur fingið innivist fyrri fundum sínum í Norðurlandahúsinum.

Tá húsini eru liðug, fær felagið egið høli og fer hetta at lætta mun-andi um umsitingina av felagnum.

hd

Í morgin ringja klok-urnar á Argjum

Í morgin, sunnudagin 2. október, verður høgtíðar-dagur á Argjum.

Tá fara klokurnar í torninum at ringja. Dag-urin verður hátíðarhildin við gudstænastu og altar-gongd. Eivind Vilhelm, biskupur, og sóknarprest-arnir Kjartan Mørkøre og Høgni Poulsen luttaka.

Tornið varð reist tann 22. juni. Tað kom út á Argj sum ein stál-konstruksjón, gjørd á Tórshavnar skipasmiðju.

Hilbert Durhuus á tekni-stovuni har teknaði hana.

Tá konstruksjónin var komin at standa norðan fyrri kirkjuna, væl og virði-liga fest í betongstöði við 22 boltum, tók Sverri Pet-ersen við og klæddi hana við hvítum stenitplátum. Takið er úr rustfríum stáli.

Tornið er 8,6 m² og 16 metrar høgt. Á tí eru tveir krossar. Teir eru úr aluminiumi, viðgjørdir við lakki í gullflakes. Annar

krossurin vendir móti sjónum, í landnýrðing, hin móti Argjavegnum, í útsýnning.

Tvær klokkur eru í torn-inum. Tær eru úr bronsu, stoyptar hjá Eijsbouts í Hálandi og keyptar frá Dansk kirkeklokke-teknik.

Størra klokkan vigar 320 kilo, tvørmátið er 82,4 cm. og slagtonin eitur h¹.

Á hesa klokku er innskrivað: »Komið, tí nú er alt tilgjørt!« (Luk.

14,17).

Hin klokkan vigar 205 kilo. Hon er 69,3 cm. og slagtonin er d².

»Tann, ið kemur til mín, vil eg als ikki reka burtur« (Jóhs. 6,37).

Klokurnar ringja við elmegi og verður ringingin stýrd úr sakrestinum. Tá klokurnar ringja, fara lúkurnar í torninum upp.

Seks dagar um vikuna

Kirkju- og missiónshúsið á Argjum varð vígt 22. desember 1974.

Henda dag gjørdist ein gamal dreymur hjá Argja-fólki veruleiki: nú høvdu tey loksins fingið eitt stað, har tey kundu koma saman til gudstænastur og aðrar kirkjuligar sam-komur í síni egna bygd.

Og veruleikin er tann, at nógv eru út at vera í hesi kirkju.

Har er okkurt allar dagar uttan leygardagar,

upplýsir kirkjuráðið á Argjum. Har eru gudstænastur, møti, bibliu-fundir, ungdomsfundir, sunnudagsskúli, sjómans-kvinnuringur og KFUM-skótar.

Opíð hús er fyrri tey ungu og streingjakórið hevur venjingar í Argja kirkju.

Argir gjørdust sjálv-støðug kirkjusón 1. okto-ber í 1978.